

Samfundets Medlemmer til at benytte denne kyndige Hjælp, og endvidere, at den er tilgængelig for alle, selv for de fattigste i Samfundet. Denne kyndige Hjælp er ordnet saaledes i vore Dage, at yngre Kvinder, i Regelen i Alderen mellem 20 og 30 Aar, uddannes paa Rigshospitalets Jordemoderskole, hvor Eleverne efter endt Uddannelse maa underkaste sig en afsluttende Eksamen, der alene giver dem Ret til at praktisere. Den Tid er for længst forbi, da man slog sig til Taals med, at Fødselshjælperne uddannedes af Landets Præster, saadan som det er bestemt i en Forordning fra 1607. Nu skylder jeg imidlertid at gøre opmærksom paa, at Præsternes Opgave her udelukkende havde med vedkommendes aandelige Habitus at gøre, idet Undervisningen i Fødselshjælpsfaget af naturlige Grunde ikke kunde lade sig fremme paa den Maade. Men den anden Side af Opgaven, dette at skaffe de fødende bekvem Adgang til kyndig Hjælp, har man i vore Dage løst paa den Maade, at der er ansat Distriktsjordemødre i nogenlunde passende Afstand fra hverandre, og disses Pligt er det at bistaa ved Fødsler indenfor deres Distrikts Omraade. Men foruden disse Distriktsjordemødre findes der en Del praktiserende Jordemødre, saa at det samlede Antal ved Udgangen af 1911, det sidste Aar, man overhovedet har Underretning fra, var 1,026. Af disse virkede i København 120, i Købstæderne 217 og paa Landet 689. Som jeg nævnte før, er de ikke alle Distriktsjordemødre. I København er der slet ingen Distriktsjordemødre, idet der her har nedsat sig et tilstrækkeligt Antal praktiserende Jordemødre, saa at man her har kunnet undvære Distriktsjordemoderinstitutionen. I Købstæderne er der 107 Distriktsjordemødre af de 217, og paa Landet er langt det største Antal Distriktsjordemødre, nemlig 627 af de 689, saa at der i hele Landet er ansat tilsammen 734 Distriktsjordemødre.

Det er gaaet med Jordemodervæsenet som med mange flere af de medicinale Forhold, at Jordemodervæsenet ikke er ordnet ved en enkelt omfattende Lov, men det har ligesom Embedslægevæsenet udviklet sig i Tidernes Løb lidt efter lidt ved Vedtagelse af Smaalove og da navnlig ad administrativ Vej, og da der for Tiden lyder højroastede Klager over Ordningen af Jordemodervæsenet, turde Tiden sikkert være inde til nu at faa denne Sag bragt i Orden. Det var derfor naturligt, at Medicinalkommissionen optog denne

Sag til Drøftelse for senere at fremkomme med Lovforslag i den angivne Retning: Efter at Kommissionen havde endt sine store Arbejder angaaende Apotekervæsenet, Embedslægevæsenet, Sundhedsstyrelsens Sammensætning o. s. v., o. s. v., tog den fat paa Spørgsmaalet om Jordemodervæsenet og indhentede i den Anledning en Mængde Oplysninger, som findes i Kommissionens Betænkning, afgiven i December Maaned forrige Aar og umiddelbart derefter omdelt paa Medlemmernes Pladser. Af denne Betænkning fremgaar det, at faa Lovforslag er saa vel underbyggede med Oplysninger som netop det, der i Øjeblikket er til Behandling. Jeg maa tilstaa, at jeg havde ventet, at dette Lovforslag var blevet lidt tidligere fremlagt paa Tingets Bord, men efter at have læst de Bemærkninger, som følger med Lovforslaget, og som giver tilstrækkelig Oplysning om, hvorledes Kommissionens Betænkning over Lovforslaget har været til Behandling ude i Landet, hos Sundhedsstyrelsen, hos Amtsrådsforeningen, hos Sognerådsforeningen samt hos Købstadforeningen, indrømmer jeg, at Tiden er blevet saare vel udnyttet, og de Erklæringer, som foreligger fra disse Autoriteter, er i alt væsentligt en Tilslutning til Lovforslaget.

Ligesom man anser det for rigtigt, at det er en rent kommunal Sag at skaffe Lægehjælp til de mindre bemidlede, har Kommissionen ment, det bør være en kommunal Opgave at skaffe den nødvendige Hjælp ved Fødsler. Vel har der fra Jordemødrenes Side lydt et stærkt Krav om, at det burde være en Statsag, men Kommissionen kom til en anden Opfattelse, og Lovforslaget gaar derfor ud paa, at det paahviler Amtskommunerne og Bykommunerne at ansætte og lønne de nødvendige Distriktsjordemødre. Man har overvejet, om man ikke kunde give Jordemodernæringen fri, saa at der muligvis kunde uddannes flere Elever end nu samtidig med, at man overlod det til Jordemødrene selv at nedsætte sig hvor som helst i Landet, men man veg tilbage herfor, fordi det sikkert vilde medføre, at det langt overvejende Flertal vilde nedsætte sig dels i Hovedstaden, dels i Byerne, og da navnlig i de større Provinsbyer, og at der vanskeligt vilde blive nok til at besørge Arbejdet ude paa Landet, navnlig i de tyndest befolkede Egne. Da den her omtalte kyndige Hjælp i visse Tilfælde er en Nødvendighed, maa Samfundet sørge for, at den er til Stede, og at den ikke er mere besværlig at faa